

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев2 1840/2019
27.06.2019. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Јасминке Станојевић, председника већа, Бисерке Живановић, Споменке Зарић, Божидара Вујичића и Бранислава Босилковића, чланова већа, у парници тужиоца АА из ..., чији је пуномоћник Верица Мићић Станојевић, адвокат из ..., против тужене Републике Србије, Министарство унутрашњих послова, Управа за ванредне ситуације Крагујевац, коју заступа Државно правобранилаштво, ради исплате, одлучујући о ревизији тужене изјављеној против пресуде Апелационог суда у Крагујевцу Гж1.4154/2018 од 13.12.2018. године, у седници од 27.06.2019. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ПРИХВАТА СЕ одлучивање о ревизији тужене, изјављеној против пресуде Апелационог суда у Крагујевцу Гж1.4154/2018 од 13.12.2018. године, као изузетно дозвољеној.

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољена ревизија тужене изјављена против пресуде Апелационог суда у Крагујевцу Гж1.4154/2018 од 13.12.2018. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Крагујевцу П1. 1047/17 од 14.09.2018. године, ставом првим изреке, усвојен је тужбени захтев тужиоца и тужена обавезана да му на име неисплаћене увећане плате по основу дежурства ван радног времена – приправности за период од 01.07.2015. године до 31.12.2016. године исплати појединачне месечне износе наведене изреком са законском затезном каматом од доспелости сваког износа до исплате. Ставом другим изреке, тужена је обавезана да тужиоцу накнади трошкове парничног поступка у износу од 65.490,00 динара са законском затезном каматом од извршности пресуде до исплате.

Пресудом Апелационог суда у Крагујевцу Гж1.4154/2018 од 13.12.2018. године, одбијена је као неоснована жалба тужене и потврђена првостепена пресуда.

Против другостепене пресуде, заступник тужене је благовремено изјавио ревизију због битних повреда одредаба парничног поступка, погрешне примене материјалног права и из разлога прописаних чланом 404. Закона о парничном поступку.

По оцени Врховног касационог суда, нису испуњени законски услови за одлучивање о ревизији тужене као изузетно дозвољеној, у смислу члана 404. став 1. Закона о парничном поступку – ЗПП („Службени гласник РС“ 72/11, 55/14). Наиме, нема разлога који указују на потребу разматрања правних питања од општег интереса или правних питања у интересу равноправности грађана, као ни потребе за уједначавањем судске праксе или новим тумачењем права. Побижана другостепена пресуда донета је у складу са правним схватањем Врховног касационог суда да тужени као запослени у Министарству унутрашњих послова има право на увећање плате по основу нередовности, односно у конкретном случају за дежурство ван радног времена, у смислу чл. 146. и 147а Закона о полицији. Из наведених разлога, одлучено је као у ставу првом изреке решења.

Врховни касациони суд је испитао дозвољеног изјављене ревизије у смислу члана 410. став 2. ЗПП и утврдио да ревизија тужене није дозвољена.

Тужбом од 14.06.2017. године, тужилац је тражио исплату разлике зараде, а вредност спора је одређена на 80.000,00 динара.

Према новелираном члану 403. став 3. ЗПП, ревизија није дозвољена у имовинско-правним споровима ако вредност предмета спора побижаног дела не прелази динарску противвредност од 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе.

С обзиром да вредност предмета спора побижаног дела очигледно не прелази динарску противвредност од 40.000,00 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе, то ревизија није дозвољена.

Из наведених разлога, Врховни касациони суд је одлучио као у ставу другом изреке, на основу члана 413. ЗПП.

**Председник већа-судија
Јасминка Станојевић,с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић